

O stare de dimineață...

Eugenia Calancea

Am un dor de inimă de copil și un sentiment fragil,
Era atât de simplu pe atunci pe când eram copil.
Acum mă zbat și vreau să răzbat precum aș vrea,
O carte s-o citesc de la tine cu părerea ta.
Asta-i doar o speranță de viitor când sunt tristă
Și lacrimile curg ca la o artistă.
O stare de-agitare, mă duce-ntr-o simplă constatare, pe care,
Uneori aș vrea s-o văd că fiecare o are.
Chiar vreau să te trezești în fiecare dimineață,
Cu mintea clară și zilei noi să-i faci față,
Într-un mod curajos și chiar ingenios,
Cu multe idei, dar de-a dreptul fricos.
Dimineața suntem niște roboți ai propriilor minți
Și murim încet precum niște sfinți,
Dar vreau să știi că și tu vei afla,
Că va fi cineva ce va salva lumea.